

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Είχα την καλή τύχη να ταξιδέψω πολύ στη ζωή μου. Είδα, γνώρισα και χάρηκα την ομορφιά των ωραίων τόπων. Πιο πολύ της ελληνικής γης, αλλά και τις φυσικές ομορφιές που συνάντησα σε άλλες χώρες του πλανήτη μας.

Είδα και χάρηκα τα γελαστά περιγιάλια της πατρίδας μας. Ταξίδεψα στις φωτεινές θάλασσες του Αιγαίου. Χόρτασαν τα μάτια μου πολύχρωμα ηλιοβασιλέματα στα νησιά του Ιονίου. Περπάτησα λουσμένος στο εκτυφλωτικό φως του Αυγούστου στα στενορόμια των νησιών μας. Ανέβηκα τις όρθιες αιχμές των βουνών.

Αυτά κάποτε. Έχουν περάσει κάποια χρόνια. Τώρα... τώρα αρχίζει για την ανθρωπότητα η αριθμητική των πληγών. Τώρα ο άνθρωπος μετράει τα όσα έπραξαν τα άφρονα χέρια του πάνω στο σώμα της φύσης. Ο άνθρωπος, μέσα στην αλαζονεία της υπερανάπτυξης και της αλόγιστης εκμετάλλευσης της γης, τραυμάτισε και πλήγωσε ανεπανόρθωτα το φυσικό περιβάλλον. Τώρα ο άνθρωπος, καθώς νιώθει πάνω του τις οδυνηρές συνέπειες από τα δικά του λάθη, μετράει και αθροίζει τις ανοιχτές πληγές:

- Καμένα δάση και βουνοπλαγιές ερημωμένες, δραματική δηλαδή καταστροφή, όχι μόνο της φυσικής πράσινης ομορφιάς, αλλά και του καθαρού, ανανεωμένου και υγιεινού οξυγόνου.
- Οι θάλασσες, οι στεριές, ο αέρας, μέσα από μια παράλογη και στρεβλή ανάπτυξη, με ρυπογόνες βαριές βιομηχανίες και την ακατάπαστη καθημερινή λειτουργία εκατομμυρίων μηχανών, τραυματίστηκαν βαθιά και αλλοιώθηκαν επικίνδυνα.
- Η οικιστική ανάπτυξη, το πάθος και η απληστία του ανθρώπου να μετατρέψει την επιφάνεια της γης σε οικοδομικά τετράγωνα, δημιούργησαν τις σύγχρονες απάνθρωπες μεγαλουπόλεις με τα εκατομμύρια των στοιβαγμένων ανθρώπων. Κυριαρχεί πια στη ζωή μας η δυναστεία τουτσιμέντου, η ασφυκτική ατμόσφαιρα, τα θλιβερά κάτισχνα δέντρα. Και ολόγυρα απ' τις πόλεις τα φαλακρά τοπία και οι γυμνοί λόφοι. Ο άνθρωπος, έγκλειστος πλέον στη φυλακή που ο ίδιος δημιούργησε, πνίγεται και ασφυκτιά, ανασαίνει με βαριά ανάσα.

Θα μπορούσε η θλιβερή απαρίθμηση των ανοιχτών πληγών να συνεχιστεί. Μάταιη προσπάθεια! Ό,τι ζει κανείς καθημερινά ως προσωπική δυστυχία, δεν χρειάζεται να το μετράει. Το ουσιώδες είναι άλλο: να αναζητήσει ο άνθρωπος τρόπους απεγκλωβισμού από το πρόβλημα που ο ίδιος έφτιαξε. Να αναθεωρήσει τη στάση του. Να επουλώσει τις πληγές που άνοιξε. Να αναστήσει τα νεκρά δάση και να σταματήσει οριστικά την τραυματική του συμπεριφορά πάνω στο περιβάλλον. Με ένα λόγο: να σώσει τον πλανήτη, τον εαυτό του, την ίδια τη ζωή.

Με σφιγμένη την ψυχή από τέτοιες σκέψεις και επισημάνσεις αποφασίσαμε στο φετινό μας Ημερολόγιο 2009 να προβάλλουμε και να αναδείξουμε ως κυρίαρχο θέμα το μέγιστο ζητούμενο της εποχής μας: τη σωτηρία του πάσχοντος περιβάλλοντος.

Θα θέλαμε ακόμη απ' αυτή εδώ τη θέση να ευχαριστήσουμε όλους τους εκλεκτούς φίλους, που με τα γραπτά τους κείμενα ανέδειξαν έκτυπα και ζωντανά το μεγάλο πρόβλημα που λέγεται Περιβάλλον.

Μ' αυτή μας την έκδοση θελήσαμε να αθροίσουμε φωνές και ευαίσθητες συνειδήσεις με έναν πρωταρχικό στόχο: να προλάβουμε να σώσουμε όσα αγαπάμε, όσα μας περιβάλλουν και να τους ξαναδώσουμε τα χρώματα της υγείας και της ομορφιάς.

Ιωάννης Φ. Δούκας
Γενικός Διευθυντής